

Zürich 24. VII. 1930.

Nada vse ljubljina mi zinka!

Prav najeto prijateljicam Trojega pisemca, ker me ne vem kaj je
steboj. Minulo pred 16. t. m. sem dobil Troja pisemce & bočino da odpote
jete. Že od fondežja pa čakam da Kolobina kaksen glas iz pošti, kakor si mi
obljubila da mi bo iz pošti pisala. Zali bog ja do danes še ni. In
ponis tudi ti tako dolgo brez mojega pisanja ja kaj hočem ko neresen
kam ti pisati. Skeraj moram ti ja vse eno pisati, da ko pisemce Troje
Kolobin, da ti kaj pošljem, hočem resiti da bo prijateljico. Pred vsem
me prali da nisi prista mogore & kaksno neresno, ali ja da te niso
mogore prali pošti ker sem čital & tukajšnjia časopisja pa belicija
memor & alexandriji. Ali mogore ste se tam, in niste mi odpotovel?
Pa li mi gotovo dala videti in li se čeraj kaj pošti. Ali kaksno je
to mare hmo življenje dan na enem festivalu vstrahm eden pa
pa pečaj po bila Troja pisma kaksnoma polna strahm rasti nune
pečaj pa boji je prista vrsta name, da moram biti vstrahm rasti
tela. Kajti saj ter slova si prednja fakto kaksne resiti. In časopisja
čitali fakto post poponij, pa čeraj in upovr, prtem boji parmit
se pošti trile, bedel ob stalu it. d. boji fakto post risti,
Tako da se ljubljina prca je bila se marsikaj prirpeli, in je treba
se kaksno se nje trjeti. Klammia & podanjim pisma se me prijatelj.
ali se kaj trstam Troje trmita? Jovem ti s kaksno beseda da se
trstam & fakto kaksno. Ali fakto eno se mi boli da se se nade
navade mogore postibile, in tudi mogore sprememile, bodi in is
moji ali Troje strami, kajti v trile letih se slova, kar spremen
sam po sebi, gotovo kaj spremem. Pisma po eno, slova, ali
pisma postno se stiči je ja pruzo. Sam neresen kakor li ti
to rastolnovele, ja mogore nec ova si & karakterji prcaj postobne

Glasnik na 10. novembru
1917. št. 10
Košice

hoi to, tudi ti jsi tebi spornata. Ne recim in ne munitim prav
nic slabega, etiti tebi me ne nic, ker bog ne slaj, da li se jar
do danes s najmanjso presreho omadeveral. In iz tvoje strani splot
niti ne shovim. Pa kakor sem se popraj rekul preveline oddaljen
icivoma predolga polotona, naju je gotovo bes shoma spravia
iz tina, in v prabhivori na jezinye kivilinye. Etiti se mi da
ko sojet prislenu skupaj da bo preta toe na novo beseti.
Kaj recisi ti tem mojim krticam? Jbi mi prvoj res tako?
Tae to me pa prav nic ne strasi, in pyam da t tolken pricetiva
nem pislenu, ali lahko recim t prvotem novem kivilinye, se
bodo moji karakterji ali narode stopet stringile, in dovedle
najin papet na stari tice. Sedaj je slovoj in moram spat ker je
se pravo, moji je jutri vedbin kaj vol tebe, ker tako pricetujim.
Talarim se vedno da si na takonem kraju da mi ti ludoga.
Lahko mi, poljubek tvoe! - Marnice medija feria je
pravno ker mi je prinesel polski-tvoja fisence! Ti neveri kako
sem pedaj kisel! Tvo otroh mi je minimal. Sem prava ker
mi vol da casa da li ti mozu tee pricati. Je se pravo
in postu imam slasi. Pa drugie kaj ferij saj pedaj si bodem
boj pyorto opisovala kaj? Kvala Bogu da si pravo prista.
Sem par sluti da moram vedbiti jbrno iz krtane druge
drzave. Dolje je lie doma sem plui, sem vedno mislel
da bo lahko tudi ti doma. No saj ti mi manjalo slov
feri. No saj mi mi mar samo da tem tje si, in pedaj mi
mi mar tudi se hoijo arabi sel Egypt razmeti.

Lahko mi tvoe te poljubjam, ter tvoe pozdravjam
Vedno Tvoj glasnik